

□ เครือข่ายองค์กรวิชาชีพครูไทย (ค.อ.ท.) □ บทเรียนที่มีคุณค่าต่อการจดจำ กรณีศึกษา □ ร่าง พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ □

นำเสนอเมื่อ : 26 พ.ค. 2564

“เครือข่ายองค์กรวิชาชีพครูไทย (ค.อ.ท.)”

บทเรียนที่มีคุณค่าต่อการจดจำ กรณีศึกษา “ร่าง พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ”

เมื่อไรก็ตามที่ได้ทราบข่าวว่าจะมีการเสนอร่าง พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ..... เข้าสู่การพิจารณาของผู้มีอำนาจไม่ว่าจะเป็นขั้นตอนใด พวกเราครูไทยก็จะใส่ใจที่จะขอรู้อาทราบว่าเป็นร่างกฎหมายของใครหน่วยงานใดเป็นผู้ร่าง เพราะพวกเราเคยผิดหวัง ตกใจ กังวลใจกับร่าง พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ..... มาแล้ว เนื่องจากร่าง พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ...ฉบับที่ร่างโดย คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา (กอปศ.) นั้น เป็นร่างกฎหมายที่มีสาระสำคัญหลายประการที่เป็นการด้อยค่าผู้ประกอบการวิชาชีพครู ลดทอนสิทธิประโยชน์ของครู แม้วามีสบางส่วนที่เป็นสิ่งที่ดีบ้างก็ตาม เมื่อพวกเราตรวจพบก็ได้แสดงพลังต่อสู้คัดค้านจนร่างกฎหมายดังกล่าวไปต่อไม่ได้

รศ.ดร.สุรวาท ทองบุ อดีตผู้อำนวยการสถาบันคุ่มบดี คณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ แห่งประเทศไทย และเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้เชิญชวนพวกเราหลายคนไปรวมกันร่าง พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ..... โดยให้ถือว่าเป็นร่างกฎหมายการศึกษาฉบับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พวกเราพิจารณาแล้วเห็นว่าการร่างกฎหมายการศึกษาที่น่าทึ่งโดย รศ.ดร.สุรวาท ทองบุ นั้นมีจุดเริ่มต้นมาจากการวิเคราะห์ปัญหาการศึกษาไทยว่ามีปัญหาอะไรและต้นเหตุของปัญหาเกิดจากอะไร พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๒ ที่ใช้บังคับในปัจจุบันนั้น เป็นต้นเหตุของปัญหาสำคัญอะไรหรือไม่อย่างไร พวกเราหลายคนเห็นว่าหลักคิดในการร่างกฎหมายการศึกษานี้มีความเหมาะสม ถูกต้องเป็นไปตามหลักวิชาการ

ผู้นำทีมในการร่างกฎหมายนี้ก็เป็นอาจารย์ผู้สอนและเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษามาครั้งก่อนชีวิตที่สำคัญคือมีการนำเอา พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๒ มาเป็นรากฐานในการปรับปรุงและไม่มุ่งหวังผลใดๆในทางการเมือง พวกเราหลายคนจึงได้ไปเป็นคณะทำงานร่างกฎหมายให้กับ รศ.ดร.สุรวาท ทองบุ

ในระหว่างดำเนินการนั้น มีกลุ่มบุคคลอีกคณะหนึ่งคือ สมัชชาเครือข่ายครูและบุคลากรทางการศึกษาแห่งประเทศไทย (สคคท) ได้ประสานขอร่างกฎหมายที่พวกเราช่วยกันทำจนแล้วเสร็จ เพื่อจะนำไปประกอบการพิจารณาสมมุติฐานกับร่างกฎหมายที่มีการเรียกขานว่าเป็นร่างกฎหมายภาคประชาชน เพื่อเสนอต่อผู้มีอำนาจพิจารณาเพื่อเข้าสู่กระบวนการตรากฎหมาย พวกเราเห็นรายชื่อสมาชิกที่สำคัญของ สคคท ซึ่งประกอบไปด้วย ดร.ดิเรก พรสีมา เป็นประธาน และยังมีกลุ่มบุคคลที่เป็นคนสำคัญในบางองค์กรและเคยเป็นครูมาก่อนร่วมอยู่ด้วย พวกเราก็วางใจจัดส่งร่างกฎหมายที่พวกเราช่วยกันทำเสร็จแล้วให้คณะดังกล่าวไป

ต่อมาได้ทราบว่า ร่างกฎหมายที่เรียกขานกันว่าร่างกฎหมายภาคประชาชนที่ผลักดันโดย สคคท เป็นร่างกฎหมายที่หยิบยกเอาร่าง พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ....ที่ร่างโดย กอปศ มาเป็นต้นแบบ พวกเราก็เริ่มรู้สึกไม่ค่อยสบายใจ

เพราะร่างกฎหมายฉบับนี้มีสาระสำคัญหลายประการที่เป็นปัญหาในทางปฏิบัติในอนาคตและยังเป็นร่างกฎหมายที่ทำให้
วิชาชีพรูดอยคา ต่อมาได้มีการเสนอร่างกฎหมายการศึกษาฉบับของ สคคท
เขาสุการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยมีร่างกฎหมายของรัฐบาลประกบเข้าไปด้วย

มาถึงตรงนี้พวกเราได้ติดตามอย่างใกล้ชิด พวกเราบางคนได้รับเชิญให้ไปรับรูรับฟัง
สิ่งที่พวกเรารับรู้คือร่างกฎหมายที่เสนอโดย สคคท นั้นได้พยายามแก้ไขให้คงคำสำคัญที่พวกเรากังวลคือให้ใช้คำว่า
“ผู้บริหารสถานศึกษา” ไปอนุญาตประกบวิชาชีพรูดอยคา
ซึ่งถือว่าทุกทานทำหน้าที่ได้ดีแล้วแต่ก็พยายแพต่อนักกฎหมายคนสำคัญของกฤษฎีกา ที่พยายามจูงใจให้ใช้คำว่า
“หัวหน้าสถานศึกษา” โดยให้เหตุผลว่า หากอยากใช้คำว่า “ผู้อำนวยการสถานศึกษา” ก็ให้ไปใส่ในกฎหมายลูก ให้ใช้
“ใบรับรองการประกบวิชาชีพรูดอยคา” แทนคำว่า “ใบอนุญาตการประกบวิชาชีพรูดอยคา” โดยให้เหตุผลว่าหากใช้
“ใบรับรองการประกบวิชาชีพรูดอยคา” ก็จะทำให้ขาดอิสระ ไม่ต้องเสียค่าต่อใบอนุญาต
ซึ่งเหตุผลที่ได้มานั้นไม่สามารถยอมรับได้

พวกเราทราบมาว่า ท่าน ดร.ดิเรก พรสีมา
ได้พยายามต่อสู้ให้แก้ไขแต่ในที่สุดก็แพทางนักกฎหมายผู้คร่ำหวอด
โดยอ้างว่าให้รีบๆไปก่อนแล้วค่อยไปแก้ไขในชั้นกรรมาธิการ
พวกเราที่เป็นผู้น้องครหลายองค์กรได้มาปรารภถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคต
จึงได้ต่อสายคุยกันโดยมีได้นัดหมาย ในที่สุดผู้น้องครหลักๆ
ก็มีความเห็นตรงกันว่าหากปล่อยให้ร่างกฎหมายนี้เขาสุการพิจารณาของรัฐสภาแล้วก็จะยากแก่การเยียวยา เพราะ
ร่าง พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติฉบับที่กำลังจะเขาสุการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีนั้น
ได้มีการใช้ชั้นเชิงอย่างสูงของนักกฎหมายมือหนึ่งของคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยการบัญญัติคำสำคัญว่า
“ให้มีใบรับรองการประกบวิชาชีพรูดอยคา” ไว้ในหลักการเหตุผลของการร่างกฎหมายนี้
ซึ่งหากมีการผ่านร่างกฎหมายนี้เขาสุการพิจารณา
ก็จะไม่สามารถแก้ไขอะไรได้อีกเพราะเมื่อมีการรับหลักการแล้วก็จะไม่สามารถแก้ไขเพิ่มเติมได้
ทำไดเพียงแค่การอภิปรายแล้วโหวต ซึ่งในที่สุดก็ต้องแพเสียงของรัฐบาลเพราะเป็นร่างกฎหมายของรัฐบาล

ด้วยความกังวลใจ พวกเราจึงตกลงรวมกลุ่มกันตั้งองค์กรใหม่ขึ้นมาชื่อว่า
“เครือข่ายองค์กรวิชาชีพครูไทย” หรือ (คตท)
องค์กรนี้พวกเราผลัดกันเป็นผู้น้องครแบบวันต่อวันแล้วแต่ว่าจะมีภารกิจใดเข้ามา
ในที่สุดพวกเราก็แจ้งปัญหานี้ให้องค์กรต่างๆทั่วประเทศได้ทราบถึงปัญหาและร่วมมือกันแสดงพลังผลักดันให้มีการถ
อนราง
พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติฉบับนี้ออกมาทำการแก้ไขปรับปรุงคำสำคัญและความสำคัญเสียก่อนแล้วจึงค่อยเสนอเข้าไป
ใหม่

แต่เป็นที่น่าเสียดายที่ สคคท
กลับยื่นหยัดต่อสุที่จะให้ร่างกฎหมายนี้เขาสุการพิจารณาของรัฐสภาแล้วค่อยไปแปรญัติแก้ไขในภายหลัง
เรื่องราวจึงกลายเป็นการต่อสูระหว่าง คตท ที่เรียกร้องให้
“ถอนร่างกฎหมายนี้ออกมาแก้ไขให้เป็นไปตามที่พวกเราต้องการก่อนแล้วจึงค่อยส่งเข้าไปพิจารณาในรัฐสภา” กับ
ฝ่าย สคคท ซึ่งพยายามผลักดันให้ “ร่างกฎหมายนี้เขาสุการพิจารณาของรัฐสภาก่อนแล้วจึงค่อยปรับปรุงแก้ไข”

ในที่สุดพลังของครูทั้งประเทศที่ได้แสดงเหตุผลและกดดันจนรัฐบาลยอมให้มีการถอนกฎหมายนี้ออกมาแล้วส่งให้
คณะกรรมการกฤษฎีกา แก้ไขให้เป็นไปตามที่ คตท เรียกร้อง สิ่งที่น่าเสียดายและเสียใจคือแกนนำของ สคคท
บางคนมุ่งเพียงการแพชนะถึงขั้นไปออกสื่อต่างๆ ทั้งในทางสังคมออนไลน์ ทางการสัมมนาออนไลน์
ในทำนองสนับสนุนให้ใช้คำว่า “ใบรับรองการประกบวิชาชีพรูดอยคา” “หัวหน้าสถานศึกษา”
และสนับสนุนการยกเลิกคำว่า “วิชาชีพรูดอยคาเป็นวิชาชีพชั้นสูง”
ทั้งๆที่คำเหล่านี้ล้วนแล้วแต่ทำให้วิชาชีพรูดอยคาและทำให้สูญเสียสวัสดิการที่สำคัญ

เรื่องนี้จึงมี “บทเรียนที่มีคุณค่าต่อการจดจำ” ว่า

- เรื่องใดที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายต้องศึกษาให้ถ่องแท้

ความเห็นต่างไม่ใช่ความขัดแย้งจนถึงขั้นหาวิธีการที่จะเอาชนะโดยไม่คำนึงถึงความเสียหายของส่วนรวม

- พลังของครุฑารวมกันติดจะมีมากกว่าแปดแสนคน
และสามารถชี้นำผู้มีอำนาจให้คิดและทำเพื่อประโยชน์ต่อชาติบ้านเมืองด้านการศึกษาได้ ขอเพียงจับมือกันให้แน่น

- พระเอกนางเอกของเรื่องนี้คือ “ผู้ประกอบวิชาชีพครู” ทุกท่าน

ขอบคุณข้อมูลจาก **ดร.รัชชัยย์ ศรสุวรรณ**